

UCHWAŁA NR XIX/170/12
RADY MIEJSKIEJ W BOBOLICACH
z dnia 27 czerwca 2012 roku

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 1, w związku z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 567) Rada Miejska w Bobolicach uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu wezwania Państwa Iwony i Marka Głombickich do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą nr XVI/141/12 Rady Miejskiej w Bobolicach z dnia 15 marca 2012 r. postanawia się odmówić uwzględnienia wezwania i uchylenia wskazanej wyżej uchwały Rady Miejskiej w Bobolicach.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Bobolic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ
Zdzisław Czarnecki

Uzasadnienie

W dniu 26 maja 2012 r. Państwo Iwona i Marek Głombiccy, reprezentowani przez adwokata Jacka Trela z Kancelarii Adwokackiej s.c., ul. Szpitalna 8/1, 00-031 Warszawa na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wezwali Radę Miejską w Bobolicach do usunięcia naruszenia prawa w związku z uchwałą Rady Miejskiej nr XVI/141/12 z 15 marca 2012 r.

Po rozpatrzeniu zarzutów organ stanowiący uznał, że w/wskazana uchwała nie zawiera wad prawnych, zatem nie ma podstaw do jej uchylecia w całości bądź w części. W szczególności organ stanowiący uznał, że sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej na danym terenie lub posiadanie prawa własności nieruchomości nie może być wystarczające do przyjęcia, że przewidziane kwestionowaną uchwałą rozwiązania naruszają interes prawny podmiotu.

Uznanie wezwania za zasadne możliwe jest wówczas, gdy zostanie wykonane naruszenie prawa przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną wzywających zaś interes ten ma być bezpośredni i realny. Kwestionując uchwałę należy więc dowieść, iż narusza ona prawo wpływając negatywnie na sferę prawno – materialną wzywających.

Z tych m.in. względów wezwanie należało uznać za nieuzasadnione.